

24 Νοεμβρίου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ ΓΓ΄ ΛΟΥΚΑ
Κλήμεντος ἐπίσκ. Ρώμης († 101), Πέτρου Ἀλεξανδρείας († 311).
Ἑρμογένους, Φιλομένου μαρτύρων.

Ἦχος: πλ. α΄ – Ἑωθινόν: ΙΑ΄ – Ἀπόστολος: Γαλ. στ΄ 11-18 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 18-27.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 1 Δεκεμβρίου, ΙΔ΄ Λουκᾶ.

Ἀπόστολος: Ἐφεσ. δ΄ 4-10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 35-43.

κι βλέπει τούς γονεῖς του νά ἔχουν ἀγάπη μεταξύ τους, νά μιλοῦν εὐγενικά, νά εἶναι συνετοί, χαρούμενοι, νά προσεύχονται ταπεινά κ.λπ., τότε σάν μέ «καρμπόν» ἀποτυπώνουν αὐτά στήν δική τους ψυχή, πού γεμίζει ἀπό τό καλό περιεχόμενο τῶν γονέων. Τά παιδιά πρέπει νά τά παίρνουμε μέ τό καλό, γιατί τά σημερινά ἔχουν πολύ ἐγωισμό καί δέν δέχονται καθόλου μάλωμα. Ἄν τά μαλώσουμε, ἀμέσως γεμίζει ἡ ψυχή τους ἀπό λογισμούς. Δέν μποροῦν νά δοῦν ὅτι τά μαλώνουμε γιά τό καλό τους, ἐπειδή τ΄ ἀγαπᾶμε κι ἐνδιαφερόμαστε. Καί συνέχισε: Πρέπει νά τά «δέσουμε» μέ τόν Θεό καί νά τούς ἀναπτύξουμε τήν συνείδηση, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νά πράττουν τό καλό.

(Ἀπό τό βιβλίο τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας,
ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΑΓΙΟΥ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ)

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ Δ. ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΨΗΦΙΔΩΤΟΥ ΣΤΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ

**Τά ἀνά τήν οἰκουμένη ἐντοίχια χριστιανικά ψηφιδωτά
καί οἱ ναοί πού τά ἀποθησαυρίζουν
(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 24x28 ἑκατ., σελ. 720)**

Ἐνα μνημειῶδες ἔργο, ἕνα μοναδικό πανόραμα τῆς τέχνης τοῦ ψηφιδωτοῦ, ὅπως αὐτή ἐνυλώνεται καί ἀποθησαυρίζεται στά ἀνά τόν κόσμο χριστιανικά μνημεῖα. Ἡ ἱστορία τῆς χριστιανικῆς ψηφιδογραφίας καταγράφεται ἀνά περιόδους καί στή συνέχεια περιγράφονται ἀναλυτικά καί συστηματικά, μέ γλαφυρό τρόπο, τά σχετικά ἔργα τέχνης ἀνά τήν οἰκουμένη. Τόν συλλεκτικό τόμο προλογίζει ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Ὑπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΤΟΣ 72ον

24 Νοεμβρίου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 47 (3730)

Ἡ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΑΣ ΖΩΗΣ

Κάποιος Ἰουδαῖος ἄρχοντας ρώτησε τόν Χριστό: «Διδάσκαλε, τί νά πράξω, γιά νά κληρονομήσω τήν αἰώνια ζωή;». Καί ὁ Κύριος, γνωρίζοντας πολύ καλά τί κρατᾶ συνήθως τόν ἄνθρωπο δεμένο γερά στήν γῆ, τοῦ ἀπαντᾶ: «Ἐνα σοῦ ἀπομένει μοναχά! Πούλησε ὅσα ἔχεις καί μοίρασε τα στούς φτωχοῦς. Κι ἔτσι θά ἔχεις θησαυρό κοντά στόν Θεό· καί ὕστερα ἀκολουθήσε με».

Ἐκεῖνος, ὕστερα ἀπό αὐτό, ἔπεσε σέ λύπη καί ἔφυγε μή μπορώντας νά ἀκολουθήσει τήν ὑπόδειξη τοῦ Κυρίου. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός εἶχε βάλει σάν στόχο τῆς ζωῆς του τήν κατάκτηση τῆς αἰώνιας ζωῆς. Καί ἦταν σίγουρος ὅτι περπατοῦσε τόν δρόμο πού ὀδηγοῦσε στήν ζωή αὐτή, ἐπειδή ἦταν ἱκανοποιημένος ἀπό τήν τήρηση ὀρισμένων βασικῶν ἐντολῶν τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου. Ὁ Νόμος ὅμως τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὀλοκληρῶνεται στόν Χριστό, πού ζητᾶ τήν αὐτοπαράδοση τοῦ ἀνθρώπου. Ἐτσι, ὅταν κάποια στιγμή καλεῖται νά διαλέξει ἀνάμεσα στόν Θεό καί στά ὑλικά ἀγαθά πού τόν κρατοῦν δέσμιο στήν γῆ, δέν θυσιάζει τίποτε γιά τόν Θεό.

Ἡ πνευματική ψευδαίσθηση

Ἴσως ὁ ἄνθρωπος αὐτός νά μήν περίμενε νά ἐξελιχθοῦν ἔτσι τά πράγματα. Ζοῦσε λοιπόν σέ μιά κατάσταση πνευματικῆς ψευδαίσθησης. Οἱ ἅγιες προθέσεις του γιά νά κληρονομήσει τήν αἰώνια ζωή ἦταν διαμετρικά ἀντίθετες μέ τίς ἐγωκεντρικές ἐπιδιώξεις του. Ὁ ἄρχοντας ἐπιθυμοῦσε τήν τελειότητα. Ἀλλά τήν οἰκοδομοῦσε στήν περιουσία του. Ἄν ἤθελε τήν αἰώνια ζωή, ἦταν γιά νά ἀπολαύσει αὐτά τά ὅποια εἶχε καί κατεῖχε στήν γῆ. Γι΄ αὐτό καί ἡ θρησκευτικότητά του κάλυπτε ἕνα μόνο μέρος τῆς ζωῆς του, αὐτό πού φαινόταν ἐξωτερικά, καί ὄχι τό σύνολό

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιη΄ 18-27)

Τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθός, εἰμὶ εἷς, ὁ Θεός. Τὰς ἐντολάς οἶδας· Μὴ μοιχεύσης· μὴ φονεύσης· μὴ κλέψης· μὴ ψευδομαρτυρήσης· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἔτι ἐν σοὶ λείπει πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα, περίλυπος ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα. Ἴδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον, εἶπε· πῶς δύσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες, εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ! Εὐκοπώτερον γὰρ ἐστὶ κάμηλον διὰ τρυμματιᾶς ραφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ὁ δὲ εἶπε· Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώπους, δυνατὰ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

της. Γι' αυτό στήν κρίσιμη ὥρα τῆς ἐπιλογῆς, πού τοῦ δημιουργεῖ ὁ Κύριος, ἐγκαταλείπει καὶ φεύγει.

Ἡ πνευματικὴ μας προσπάθεια δὲν προσδιορίζεται μόνο ὡς ἀκρόαση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ ὡς ἐφαρμογὴ ὀρισμένων ἐντολῶν. Προβάλλεται καὶ διευκρινίζεται ὡς μιά διαδικασία δημιουργίας καινῆς, νέας ζωῆς. Ἔτσι τό πρόβλημά μας δὲν εἶναι νά γίνουμε ἀπλῶς καλύτεροι ἀπ' ὅ,τι εἴμαστε σέ μιά συγκεκριμένη στιγμή, ἀλλά νά ξεπεράσουμε τὴν ἀσθένεια τῆς πνευματικῆς ὀλιγάρκειας, νά βιώσουμε τὴν καλὴ ἀλλοίωση καὶ νά γίνουμε καινὴ κτίση. Ἀναμφίβολα στό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ λέμε «ναί»! Ἀλλά καί σ' αὐτὰ πού ἐπιθυμοῦμε λέμε ἐπίσης «ναί». Τό ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς διαστάσεως εἶναι μιά πνευματικὴ ζωὴ σέ βαθμὸ ψευδαίσθησης.

Ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ

Ὁ αὐθεντικὸς Χριστιανὸς πρέπει νά μεταβάλλεται πάντοτε σέ γρηγοροῦντα καὶ ἀνησυχοῦντα ἄνθρωπο. Νά βρίσκεται πάντοτε σέ μιά κατασκευτικὴ ἀβεβαιότητα.

Γιατί, ἄλλωστε, ποίος θά τολμοῦσε νά ἰσχυριστεῖ ὅτι εἶναι σίγουρος γιὰ μιά θέση στήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ; Αὐτό, ὅμως, πού φαίνεται δύσκολο καὶ ἀδύνατο γιὰ τὸν ἄνθρωπο, νά εἶναι ὀλοκληρωτικὰ ἀφιερωμένος στόν Θεό, εἶναι δυνατό νά γίνει μέ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ. Ἀρκεῖ ἐμεῖς νά τό θελήσουμε.

† Ὁ Φ. Α.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, κάποιος ἄρχοντας ρώτησε τὸν Ἰησοῦ καὶ τοῦ εἶπε: Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί πρέπει νά κάνω γιὰ νά κληρονομήσω αἰώνια ζωὴ; Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε: Γιατί μέ ὀνομάξεις ἀγαθό; Κανεὶς δὲν εἶναι ἀγαθός, παρὰ μόνον ἓνας, ὁ Θεός. Τίς ἐντολές τίς ξέρεις: «μὴ μοιχεύσεις, μὴ φονεύσεις, μὴ κλέψεις, μὴ ψευδομαρτυρήσεις, νά τιμᾷς τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου». Καὶ αὐτός εἶπε: Ὅλα αὐτὰ τὰ τήρησα ἀπὸ τὴν νεανικὴ μου ἡλικία. Ὅταν τὰ ἄκουσε αὐτὰ ὁ Ἰησοῦς, τοῦ εἶπε: Ἀκόμη ἓνα σοῦ λείπει· πώλησε ὅλα ὅσα ἔχεις καὶ μοίρασε τα στοὺς πτωχοὺς, καὶ ἔτσι θά ἀποκτήσεις θησαυρὸν στόν οὐρανό, καὶ ἔλα νά μέ ἀκολουθήσεις. Αὐτός, μόλις ἄκουσε αὐτά, στενοχωρήθηκε, γιατί ἦταν πολὺ πλούσιος. Ὅταν τὸν εἶδε ὁ Ἰησοῦς πού στενοχωρήθηκε, εἶπε: Πόσο δύσκολο εἶναι νά εἰσελθῶν στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ ὅσο ἔχουν χρήματα! Πράγματι, εἶναι εὐκολότερο μιά καμήλα νά περάσει ἀπὸ τὴν τρύπα μιᾶς βελόνας παρὰ ἓνας πλούσιος νά μπεῖ στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὅσοι τὰ ἄκουσαν, εἶπαν: Καὶ ποίος μπορεῖ λοιπὸν νά σωθεῖ; Αὐτός εἶπε: Ἐκεῖνα πού εἶναι ἀδύνατα γιὰ τοὺς ἀνθρώπους εἶναι δυνατὰ γιὰ τὸν Θεό.

(Ἀπὸ τὴν νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ΣΟΦΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΩΣΤΗ ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Πρέπει οἱ γονεῖς νά ζοῦν χριστιανικά καὶ νά προσέχουν τὴν συμπεριφορὰ τους, γιατί τὰ παιδάκια τους ἀπὸ μικρά, ὅταν ἀκόμα δὲν μιᾶνε, ἀρχίζουν, σάν κομπιούτερ, καὶ καταγράφουν ὅλα ὅσα βλέπουν καὶ ἀκοῦνε μέσα στό σπίτι τους. Καὶ ἂν βλέπουν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα τους συνέχεια νά διαπληκτίζονται, νά μαλώνουν, νά βρίζουν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, νά λένε ἄσχημες κουβέντες, τὰ μικρά παιδάκια, σάν ἄγραφες κασέτες πού εἶναι, τὰ καταγράφουν μέσα τους καὶ, ὅταν ἔλθουν σέ ἡλικία, χωρὶς νά τό θέλουν –ἔχοντας κληρονομήσει ἀπὸ τοὺς γονεῖς τους ὅλες τίς ἐμπαθεῖς καταστάσεις– ἀρχίζουν καὶ αὐτὰ νά μαλώνουν καὶ νά βρίζουν μέ τίς ἴδιες πάντα κουβέντες πού ἄκουγαν ἀπὸ τοὺς γονεῖς.

Μ' αὐτό τὸν τρόπο λοιπὸν «κληρονομοῦν» ὅλες τίς ἐμπαθεῖς καταστάσεις καὶ, ὅταν ἀργότερα θά καταλάβουν τό λάθος τους, θά χρειαστεῖ προσπάθεια γιὰ νά τίς ξεριζώσουν. Ἡ μεγαλύτερη βοήθεια καὶ ἡ καλύτερη κληρονομιά, πού μποροῦν νά προσφέρουν οἱ γονεῖς στὰ παιδιά τους, εἶναι νά τὰ κάνουν ἀπὸ μικρά δέκτες τῆς δικῆς τους φυσικῆς καλοσύνης· κι αὐτό δὲν θέλει ιδιαίτερη προσπάθεια, γιατί τὰ μικρά παιδιά, ἐφ' ὅσον οἱ κασέτες τους εἶναι ἄδειες ἀπὸ κάποιο καλὸ ἢ κακὸ περιεχόμενο, γεμίζουν ἀπὸ τίς παραστάσεις τοῦ πιό κοντινοῦ τους περιβάλλοντος, τό ὁποῖο εἶναι οἱ γονεῖς. Ἄν λοιπὸν τό μικρὸ παιδά-